

Gigant bez lesku

Pochmurné dny pozdního podzimu nejsou pro účastníky ani návštěvníky výstav zrovna nejpřitažlivější. Většina lidí raději sedí doma a v teple se snaží ve zdraví přečkat podzimní plísňové období.

Historická Poznaň je krásná a od výstaviště nebyla daleko

Světová výstava psů – Poznaň 2006

Přesto se předposlední listopadový týden sjelo do polské Poznaň nevídané množství pejskařů. Konala se tu totiž kynologická událost roku: WORLD DOG SHOW 2006.

Největší všech dob

Ať už bude letošní poznaňskou výstavu hodnotit kdokoliv jakkoliv, jedno jí nebude moci upřít: počtem 20 838 přihláše-

ných zvířat byla největší světovou výstavou psů v historii! Tak obrovskou akci světová kynologická scéna ještě nezažila. Ač byla přihlášená zvířata spravedlivě rozdělena do čtyř výstavních dnů, i tak na na každý den vyšlo neuvěřitelných 5 tisíc psů! Už jen tato čtvrtina představuje úctyhodný počet, který by mohly závidět i ty největší mezinárodní výstavy. Ačkoliv (na rozdíl od proslulého Crufta)

se na světovou výstavu není nutné nijak kvalifikovat a svého psa tam může přihlásit každý, kdo k tomu má dost chuti, peněz a energie, úroveň vystavovaných zvířat byla vysoká. Pořadatelé se chlubili tím, že každý čtvrtý přihlášený pes je nositelem titulu Šampion.

Dalším superlativem byl počet platících diváků. Ještě před skončením výstavy se vyšplhal na neuvěřitelné číslo 70 tisíc.

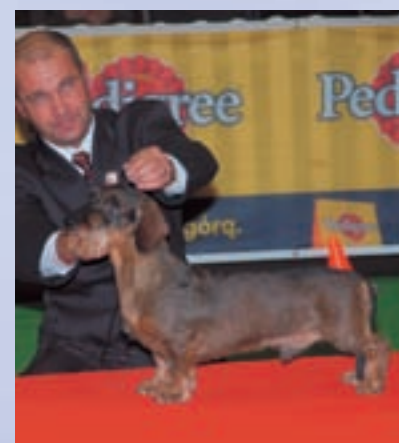
I. Bobtail
Reata's JIMBO,
maj. Istvan Szetmar

II. Novofundlandský pes (res. BIS)
Skipper's EMPERIOR KING OF
HELLULAND, maj. Siklosi a Maroti

III. Velšteriér
JULCHEN von der Hohen Flur,
maj. Goethel, Houben. J

IV. Jezevčík standard drsnosrstý,
Treis Piheiros TREBOR SW,
maj. Romaneli, Neto, Napsugar

V. Velký japonský pes
Redwitch AFTER THE DANCE,
maj. Lunden a Brohlin

VI. Velký vendéský baset
Bassbarr HERMITAGE,
maj. Gwen Huikeshoven

VII. Italský ohař (BIS)
AXEL del Monte Alago,
maj. Ahrens, Tripoli

VIII. Anglický kokršpaněl
Doubtless BLACK PETERS,
maj. Petr Studeník

IX. Maltézáček (3. místo v BIS)
Funny Ladies Beach Girl,
maj. Nanta Tansacha

X. Irský vlkodav
Evil Enchanter,
maj. Luca Valerani

Nejkrásnější pár 1. dne,
Lagotto romagnolo,
maj., Fabio Federicci, Itálie

Nejlepší junior 1. dne:
Bearded kolie Now and than
Hole-In-One, maj. S. Werner

Světová výstava psů – Poznaň 2006

Takto si tato dvojice doběhla pro absolutní vítězství: BIS

Především Poláci, ale i četní hosté z ciziny, zvláště v sobotu doslova zaplavili obrovskou plochu poznaňského výstaviště. Komu se podařilo probojovat do hlediště mainringu, kde se každý podvečer odehrávaly finálové boje, mohl hovořit o velkém štěstí. I na místech vyhrazených pro novináře se chvílemi o volná sedadla sváděly téměř bitvy.

Jaká byla?

Kvantita sama, byť seberekordnější, však ještě nevyovídá o tom, jaká letošní světová výstava skutečně byla. Čtyři dny jsme se toulali výstavními halami, čtyři večery jsme strávili sledováním finálových soutěží. Vyfotili jsme stovky psů,

hovořili s desítkami vystavovatelů z celého světa, viděli mnoho zajímavého i neobvyklého. Ani po tom všem však nejsme schopni jednoznačně odpovědět na otázku, jaká letošní světová výstava psů byla. Posuďte sami...

Nic na efekt

Poznaňské výstaviště neoplývá navenek žádnou mimořádnou krásou ani se nejedná o výkřik moderní architektury. Z haly do haly nejsou přímé průchody, takže chtě nechtě musíte ven, proplétat se mezi auty. Marně byste tu hledali rozlehlé travnaté plochy, květinové záhony, barevné keře... upřímně řečeno fotografové měli štěstí, když se jim vůbec podařilo najít alespoň maličký kousek jakékoliv zeleně pro focení psů. Většinu místa mezi pavilony zabírají betonové plochy připravené jako parkoviště pro auta. Nic moc hezkého, ale na druhé straně většina vystavovatelů nejspíš ocenila možnost parkovat v bezprostřední blízkosti výstavních kruhů. Zkrátka vše je tu maximálně podřízeno funkčnosti a praktičnosti na úkor krásy.

A taková vlastně byla celá výstava. Slušně zorganizovaná, dobře fungující, z praktického hlediska dostatečná - jen bez velkého lesku a krásy. Kdybyste se mávnutím kouzelného proutku najednou ocitli přímo uprostřed některé z výstavních hal, pravděpodobně by vás ani nenapadlo, že jste na světové výstavě. Výzdoba, osvětlení ani žádné další „nadbytečnosti“ by vám nenapověděly, že jste se ocitli na nejprestižnější světové přehlídce psů v rámci FCI. Ba neprozradily by vám ani to, že jste

na akci pořádané největší evropskou kynologickou organizací. S jejím emblémem ani jiným způsobem prezentace jste se na výstavišti prakticky nestkali, výstavní plochy plně ovládly jen žlutočervené barvy hlavního sponzora, firmy Pedigree. Strohost jako hlavní rys výstavy zvláště vynikla při závěrečných soutěžích. Každý, kdo už někdy zažil, v jak strhující show plné světla, barev a nejrůznějších efektů se finálové soutěže na velkých kynologických akcích dokážou proměnit, kdo očekával

Poháry připravené pro nejlepší představitele svého plemene: BOB

kával barevnou záplavu květin zdobící alespoň stupně vítězů a honosné dary, nebo alespoň pro vítěze skupin jiné poháry, než jaké se běžně rozdávají na okresních výstavách, musel být zklamán. Nebylo ohňostrojů ani laserových show, nebylo efektních jezdeckých kreačí na živých koních.

Propagace národních plemen

Ale abychom pořadatelům nekřivdili. Dokázali vtisknout finálovým soutěžím důstojný rámec tím, že vlajky všech zúčastněných států na začátku prezentovaly děti v polských národních krojích. Skvěle dokázali Poláci využít příležitosti k propagaci svých národních plemen. Byla na všech informačních materiálech, na samostatné emisi poštovních známek vydané ku příležitosti výstavy, jejich reprezentativní a skutečně početné ukázky zahajovaly každý finálový večer, skutečnila se i soutěž o nejkrásnějšího jedince polského plemene. To všechno a také trpělivá přesvědčovací práce polských kynologů přineslo své ovoce: na závěr bylo slavnostně oznámeno, že FCI přijala do svých řad páté, prozatím neuznané polské národní plemeno, polského honiče - gonczy polski. (Tomuto staronovému

Nejlepší chov. skupina 4. dne, flat coated retrívři Almanza ze Švédska

Světová výstava psů – Poznaň 2006

Prezentace polského národního plemena: PONA

Celkové závěrečné finále SV 2006

plemení se budeme blíže věnovat v příštím čísle našeho časopisu.) Nadšení diváků neznalo mezí.

Ocenit je také třeba, že na světové výstavě vše probíhalo podle časového harmonogramu, moderátor byl schopný po odborné i jazykové stránce, takže komentář probíhal zčásti v angličtině a byl tak srozumitelný i neslovansky hovořícím divákům.

A především: všude byla spousta překrásných a dokonale prezentovaných psů - a o ty konečně jde na psí výstavě především.

Hvězdy z východu

Letošní výstava se po delší době odehrávala v zemi bývalého východního bloku. To výrazně ovlivnilo složení vystavovatelů: více než třetina jich byla přímo z pořádající země, za nimi následovali vystavovatelé z Ruska a na pomyslné třetí příčce byli vystavovatelé od nás. Teprve čtvrtí byli Němci a pátí Italové. Původ vystavovatelů výrazně ovlivnil skladbu vystavovaných plemen. V Rusku i v Polsku nesmírně oblíbení molosové a další plemena ze skupiny II: (například dobrmani nebo knírači) byli natolik početní, že jen oni sami dokonale ovládli celý jeden výstavní den. I tak relativně vzácná plemena, jakým je u nás třeba cane corso, se představila v neuvěřitelné síle: bylo jich 223!

Zvyklosti či spíše zákony ze dvou nejpo-

četněji zastoupených zemí poznamenaly také vnější vzhled mnoha vystavovaných psů. V Polsku ani v Rusku neplatí zákaz kupírování, takže psi se zastříženými ušima byli v naprosté převaze. Zatímco u nás pomalu odvykáme tomu, jak vypadá dobrman se špičatými ušima, v Poznani jste na jiného téměř nenarazili. I v kupírování se však evidentně projevuje móda: zatímco u dobrmanů, velkých kníračů nebo amerických stafordširských bulteriérů byli psi s ušima v drtivé převaze, u takových malých kníračů nebo německých dog byli počty kupírovaných a nekupírovaných zvířat víceméně vyrovnané. A dlouhý ocas u kokršpanělů se pak prosadil už zcela jednoznačně.

Zajímavé je, že i když zvláště hosté z východu přivezli velkou spoustu velmi kvalitních zvířat a odnesli si množství titulů, mezi absolutní vítěze vítězů, tedy do finálové top desítky, se prosadit nedokázali. Možná jim přece jen chybí dlouholetá handlerská zkušenost, která je v těchto soutěžích nezbytná. Tady pole ovládli možná poněkud překvapivě Maďari se třemi finálovými účastmi (přitom maďarských vystavovatelů přijelo všehovšudy sedm set), za nimi byli již méně překvapivě Italové se dvěma účastmi, po jednom účastníkovi ve finále měli Holanďané, Němci, Švédové, Thajci (!) a také Česká republika. Petr Studeník s černým anglickým kokršpanělem Doubtless Black Peters dokázal zvítězit ve skupině VIII. a probojovat se tak mezi absolutní světovou elitou.

Zrcadlo, zrcadlo, kdo je nejkrásnější?

Se zodpovězením této otázky mělo potíže už kouzelné zrcadlo z pohádky o Sněhurce. A popravdě řečeno, poctivě a hlav-

Nejlepší štěně 4. dne, mops Sasquehanna Dwojczka, maj. M. Supronowicz

ně jednoznačně se na ni nedá odpovědět, ani co se psů týče. Kdo dokáže zodpovědně říci, zda je krásnější afgánský chrt, nebo mastif, pudl, nebo irský vlkodav? Zvláště když jsou všichni světoví vítězové, a tudíž by měli být nejkrásnější ve své kategorii na světě.

Přesto se o to rok co rok pokoušejí nejrenomovanější světoví rozhodčí s aprobací na všechna plemena psů, takzvaní all-roundři. I při vědomí veškeré ošidnosti a nejednoznačnosti takového rozhodování jsme se však i my v Poznani dali strhnout a spolu s nadšenými diváky po čtyři finálové večery se zatajeným dechem sledovali napínavý soubor o pomyslnou korunku letošního psiho krále. Ve čtvrtek nejvíce okouzlili a ve svých skupinách zvítězili bobtail, drsnorstý jezevčík a velký japonský pes, v pátek k nim přibyl velšteriér, velký vendénský baset a irský vlkodav, v sobotu se stal jednoznačným miláčkem diváků novofundlandský pes

Slavnostní zahájení v krojích s národními vlajkami

a v neděli vítěznou desítku doplnili maltézáček, kokršpaněl a italský ohař. A právě dokonale, až nadpozemsky se pohybující italský ohař Axel Del Monte vyvolal u diváků bouři nadšení a „standing ovation“ a právem na závěr stanul na stupni nejvyšším. Náhoda? Trocha momentálního štěstí? Ne tak docela. Tentýž jedinec bojoval o příčku nejvyšší před pár měsíci na evropské výstavě v Helsinkách - a skončil zde těsně pod ní, když ho předběhl maďarský novofundlandčan Skipper's King of Helluland. Hádali byste, že ten už mezitím skončil v propadlišti dějin? Chyba lávky! Nádherný temperamentní Maďar si se svým italským konkurentem tentokrát jen prohodil místo, když skončil těsně druhý. Na snového maltézáčka, který ve své bílé nádheře jako by proplouval nad zeleným kobercem a jenž do Polska doletěl až z dalekého Thajska, zbylo nakonec „jen“ třetí místo.

Lea Smrčková

Pokračování příště: Zajímavosti a kuriozity ze světové výstavy